

Essy-li spěwał,
Pitnje džěłal,
Strowja cze
Sswójbny statok,
A twój swjatoł
Sradny je.

Sa staw spróznny
Napoł móznny
Luboscz ma;
Bóh pał swěrnny
Pšes spał měrnny
Czerstwošč da.

Nječ ty spěwałch,
Sswěrnje džěłach
Wschědne dnny;
Dżeń pał swjaty,
Duschi daty,
Wotpoczni ty

S njebješ mana
Nječ czi kmana
Žiwnošč je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wotšchew cze!

F.

Serbske njeđzelske łopjena.

Wudawa so kóždy kóbotu w Smolerjez knihcizšczerńi w Budyschinje a je tam sa šchwórtlětnu pšchedplatu 40 np. dostacž.

11. njeđzela po swj. Trojizy.

Rom. 1, 16.

Spomni na mnje, hdyž ja kšyščecž budu to swjate evangelion, hdyž předuje so twojom ludu; so bych byl roškwěczeny wšchón, nječ wono we mui jeshadža a tawšnt plodom pšchinoscha.

Evangelion wo Khrystuškú je móž Boža k sbožnosczzi,

1. hdyž pokutu czinimy.

2. hdyž wěru pokasujemy a

3. hdyž po pucžu swjeczjenja do přědka kawatamy.

Evangelion je sa naš móž Boža k sbožnosczzi,

1. hdyž pokutu czinimy. My smy k pšchinarodžjenja wšchitzy khdži, šhubjeni hrěšchizy. To je wuczba swjateho piškma, to wobkwědczi nam našche žiwjenje a našhonjenje. To je wuśnacze našcheje zyrkwoje. Tuto hrěšchne škoženje, kotrež w našch wutrobje bydli, mjenuje swjaty Pawoł teho stareho cžłowjeka. Haj, tón stary cžłowjek je škoženy pšches hrěch. Hrěch jemu pšchiwikuje. Hrěch je ta drašta, kotraž jeho wobdawa. Tón stary cžłowjek swoli do hrěcha, dokelž šebi myšli, Bóh njeje tón swjaty a prawy Bóh, kaž wón so mjenuje w swojim kłowje, a njebudže naš tehodla kšostacž po tym, kaž smy tudy žiwi byli. Tón stary cžłowjek swoli do hrěcha, dokelž šebi myšli, tón abo tamny hrěch njeje tał wulki; ale pšched Bohom je kóždy hrěch šatamanliwy. Hrěch šlubi temu staremu cžłowjeku wšchelake sbože a šluzi jemu. Pšches hrěch so škasowšchi dže Božemu šudženju napschecžimo a jemu wuńcž njebudže.

Njeje dha žana pomoz sa njeho? Haj, přědowanje, kotrež na hrěšchnika so wobroczi: cziń pokutu! Tón stary cžłowjek dyrbi so wšchědnje wotpoločicž a to so stanje pšches wutrobnu pokutu. Šak k nami šteji? Je tón stary cžłowjek we naš hjo morwy? Nješkodzimy wjazy w hrěchach a na jich pucžach? Hdyž my našche pomyšlenja, šłowa a škutki pšched Božim swjatym woblicžom prawje pruhujemy, budžemy pošnacž, so mamy hišchcze wjele wotpoločicž, šhonicž, so smy wšchitzy hrěšchizy, a nimamy teje prawdoščez, kotraž pšched Bohom placzi. Tón prawy pucž, po kotrymž k temu šnješej wróczo pšchindžemy, je a wostanje pokuta. Wšchědnje mamy pokutu czinicž, kaž w našchim katechismuškú reka: „so tón stary Šadam w naš pšches wšchědne roškarže a pokutu so dyrbi potepicž a wumrjecž je wšchěmi hrěchami a šlymi šošchtami.“ Wšchědnje dyrbimy k našchemu šnješej hič, so by wón naš wuczíšcžil wot wšchitkich hrěchow. Pokuta je přěnja krocžel k žiwjenju. Wona pał je tež hórke šekarštwu, kotrež mamy wšchědnje trjebacž. Šano a wječor cziń pokutu. Prawa pokuta šlišcha k pravemu šchescžjanštwu. Dyrbi pał wona prawá pokuta byč, dha mamy tež

2. wěru wopokasacž. Wěra je to najwážnišche w nowym cžłowjeku. We wěrje šlyšchi a wobarnuje wón Bože šłowo, tón evangelion wo Khrystuškú. We wěrje pohladuje wón na šwojeho Šbožnika, kiž je nam wopiškmo wostajil, so bychmy šlědžili sa jeho štopami. We wěrje šapšchija wón šwojeho šnješa a krala, so by wot njeho to nowe žiwjenje w bohatej měrje dostal. Wěra jenicžy šdžerži teho noweho cžłowjeka w naš.

